

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/785/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124282250
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124282250.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PATRIOT GROUP, s. r. o., so sídlom Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO: 45 407 657, práv. zast.: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti povinným: 1/ EW3M s. r. o., so sídlom Masarykova 7261/27, 080 01 Prešov, IČO: 47 539 127 a 2/ A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. E. XX/XX, XXX XX F., obaja práv. zast.: Marják, Ferenci & Partners s.r.o., so sídlom Tajovského 17, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, o vymoženie istiny vo výške 2.288,30 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Richard Gibarti, so sídlom exekútorského úradu Plzenská 2, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 274EX 352/24, o sťažnosti povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/785/2024 zo dňa 22. 01. 2025, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/785/2024 zo dňa 22. 01. 2025 tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/785/2024 zo dňa 22. 01. 2025 z r u š u j e a vec v časti rozhodovania o trovách exekúcie v r a c i a vyššej súdnej úradníčky na nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/785/2024 zo dňa 22. 01. 2025 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh povinných na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a návrhom povinných na zastavenie exekúcie bolo nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinní povinnosť uvedenú v exekučnom titule nespĺnili. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Z predloženej emailovej komunikácie bolo zistené, že povinní uhradili v prospech oprávneného sumu v celkovej výške 2.729,81 Eur. Povinní žiadali exekúciu zastaviť z dôvodu, že nárok oprávneného zanikol v celom rozsahu ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, pretože bola medzi oprávneným a povinnými uzavretá nová dohoda (prostredníctvom emailovej komunikácie), ktorou si zmenili vzájomné práva a povinnosti tak, že dlžník bol povinný uhradiť sumu vo výške 10.876,82 Eur (suma vo výške 2.729,81 Eur je v prospech oprávneného a suma vo výške 8.147,01 Eur je v prospech spoločnosti Tomi Ronald RONSTAV stavebná spoločnosť) v dvoch splátkach. Keďže povinní predmetnú sumu uhradili tak ako znela dohoda s oprávneným tak sú toho názoru, že dojednaním nového záväzku doterajší záväzok zanikol a nový záväzok zanikol splnením podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vyššia súdna úradníčka k uvedenému konštatovala, že z obsahu spisu a predložených listinných dôkazov má za preukázané, že povinní si splnili záväzok sčasti. Skutočnosť, že povinní si splnili záväzok sčasti však ešte neznamená, že pôvodný záväzok zanikol. Podľa ustanovenia § 570 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí ak sa nahrádza premlčaný záväzok.“ Povinní tak podľa názoru súdu nepreukázali žiadne skutočnosti odôvodňujúce

právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu. Vzhľadom k uvedenému vyššia súdna úradníčka dospela k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietla.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podali povinní v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, keď súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uznesením okresného súdu došlo porušeniu práv povinných v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V uznesení absentuje aj akékoľvek relevantné odôvodnenie. V zásade sa jedná len o sumarizáciu návrhu na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného bez hlbšej analýzy a hodnotenia či spochybňovania predkladaných dôkazov a argumentov. Súd sa nesprávne stotožnil s argumentáciou oprávneného, že e-mailová komunikácia nemá právne účinky privatívnej novácie podľa § 570 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Privatívna novácia je dohoda, ktorou sa nahrádza pôvodný záväzok novým, čím pôvodný záväzok zaniká. Oprávnený sám viedol komunikáciu o splátkach e-mailovou formou, pričom jeho zamestnanec, poverený správou pohľadávok, explicitne potvrdil, že splatením dlhu dôjde k zániku všetkých nárokov. F. G. H. konala v mene Oprávneného povinných e-mailom zo dňa 05. 02. 2024 ako prvá, pričom naša advokátska kancelária reagovala na začatú komunikáciu. Preto aj prípadné spochybňovanie použitej emailovej adresy prípadne konajúcej osoby nemôže obstať. Komunikácia prebiehala s referentom správy pohľadávok, teda s oprávnenou osobou prostredníctvom pracovného emailového konta zahŕňajúceho označenie veriteľa. Z e-mailovej komunikácie je zrejmé aj to, že odpovede pani H. boli vopred konzultované s vedením veriteľa, preto je jednoznačné, že konanie zodpovednej referentky správy pohľadávok zaväzovalo veriteľa. Sme toho názoru, že Oprávnený sa nemôže spätne dovolávať neplatnosti privatívnej novácie, ktorú sám inicioval a podľa ktorej už plnenie aj prijal. Zároveň poukazujeme na doktrínu konkludentného uznania záväzku ktorá je aplikovateľná aj na situácie, kde strany opakovane potvrdzujú novú dohodu a konajú v súlade s ňou. Povinní poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Praze, sp. zn. 26 Co 150/2024 – 72, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 31Cob/136/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/231/2018 z 24. 04. 2019. Z predloženej e-mailovej komunikácie vyplýva, že oprávnený súhlasil s novými podmienkami splácania a výškou sumy. Táto dohoda bola splnená riadne a včas. Ak sa oprávnený neskôr snaží ignorovať túto dohodu a vymáhať pôvodný záväzok, ide o zneužitie práva, ktoré je v rozpore s čl. 5 Civilného sporového poriadku a § 3 Občianskeho zákonníka. Splnenie záväzku v novovytvorenej podobe znamená jeho zánik ex lege podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Povinní preukázateľne uhradili dlh podľa novej dohody, čím záväzok zanikol. Neexistuje žiadny právny dôvod na jeho opätovné vymáhanie. Uvedené bolo preukázané Oznámeniami od rozhodcu dňa 05.03.2024, v ktorých celkom jednoznačne deklaroval ex lege zánik záväzku podľa rozhodcovského rozsudku, pričom k uvedenému dospel na základe oznámenia Oprávneného/Žalobcu: „Podľa oznámenia žalobcu, žalovaní zaplatili nárok priznaný v rozhodcovskom rozsudku. Týmto bola splnená podmienka uvedená vo výroku nariadeného predbežného opatrenia čím došlo ex lege k zániku samotného predbežného opatrenia.“ Povinní predložili rozsiahlu e-mailovú komunikáciu s Oprávneným, ktorá jednoznačne potvrdzuje existenciu novej dohody a potvrdenie o úhrade. Ak Oprávnený tvrdí, že táto dohoda neexistuje alebo nemá právne účinky, je to on, kto musí dokázať, že podmienky privatívnej novácie neboli splnené (zásada actori incumbit probatio). Oprávnený vymáha pohľadávku, ktorá už bola uspokojená, čo je v rozpore s čl. 5 Civilného sporového poriadku. Na dôvažok poukazujeme na tú skutočnosť, že uvedené zlomyseľné konanie Oprávneného bolo zapríčinené výlučne tým, že Oprávnený sa dozvedel o podaní trestného oznámenia resp. v dôsledku jeho oznámenia Oprávnenému. Trestné oznámenie bolo podané dávno predtým než došlo k uzavretiu dohody o novácii záväzku. Je však zrejmé, že návrh na exekúciu bol podaný v príčinnej súvislosti s doručením upovedomenia o postúpení datovaného 06. 02. 2024.

3. Oprávnený vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s uznesením súdu, ktorým zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie. Exekučný súd skonštatoval, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne, nakoľko povinní svoj záväzok splnili iba sčasti a nepreukázali žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu. Oprávnený má za to, že mailová komunikácia, v ktorej povinní nekomunikovali s konateľom oprávneného, ale len s jeho zamestnancom, nemôže nahradiť právny úkon, ktorého písomná forma je obligatórne vyžadovaná zákonom. K predkladaným rozhodnutiam oprávnený uvádza, že rozhodnutia krajských súdov netvorí judikatúru a súdy nemajú povinnosť prihliadať na tieto rozhodnutia, avšak poukazuje na skutočnosť,

že Krajský súd Trnava v predkladanom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu spis. zn. 8 SŽi/3/2010, v ktorom Najvyšší súd posudzoval námietku týkajúcu sa včasnosti podania správnej žaloby. K rozhodnutiu Krajského súdu Banská Bystrica, na ktoré poukázali povinní oprávnený uvádza, že uznanie dlhu priamo dlžníkom prostredníctvom elektronickej komunikácie nemožno stotožňovať s uzatvorením písomnej dohody medzi dvoma obchodnými spoločnosťami. Pre prípad, ak by sa zmluvné strany skutočne dohodli na uzatvorení dohody o nahradení záväzku, takúto dohodu by za povinného ako aj za oprávneného museli podpísať osoby, ktoré sú oprávnené konať v mene obchodných spoločností navonok, a teda konateľ povinného 1 a konateľ oprávneného. Pokiaľ by takáto dohoda bola uzatvorená v písomnej forme a namiesto konateľov by tieto podpísali ich zamestnanci, rovnako by nešlo o platný právny úkon a takáto dohoda by nebola spôsobilá vyvolať právne následky tak, ako ich nie je spôsobilá vyvolať ani povinnými predložená mailová komunikácia. Oprávnený sa stotožňuje s názorom, že nie každý právny úkon musí byť podpísaný, či už v listinnej podobe alebo zaručeným elektronickým podpisom, avšak uvedené neplatí pre právne úkony, pri ktorých zákon vyžaduje pre platný právny úkon výslovne písomnú formu. V takomto prípade jednoznačne platí, že na platné vykonanie právneho úkonu pomocou elektronických prostriedkov je nevyhnutné použiť tzv. zaručený elektronický podpis a právny úkon vykonať až týmto platným spôsobom. Z predloženej mailovej komunikácie nevyplýva mandát dotknutého zamestnanca na uzatváranie akýchkoľvek dohôd alebo právnych úkonov v mene oprávneného, pričom povinní túto skutočnosť žiadnym spôsobom nezisťovali a ani sa nepokúšali komunikovať s konateľom oprávneného. Z uvedeného dôvodu považuje oprávnený argumentáciu povinných za účelovú.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

10. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

11. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

12. Podľa § 570 Občianskeho zákonníka, ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok. Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok.

13. Podľa § 571 Občianskeho zákonníka, doterajší záväzok sa pokladá za nahradený iba v rozsahu, ktorý nepochybne vyplýva z dohody o novom záväzku.

14. Podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva alebo že dlh odpúšťa; táto dohoda sa musí uzavrieť písomne.

15. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie zmeniť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

16. V prejednávanej veci nebolo sporné, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 12. 04. 2024 sa oprávnený domáhal od povinných vymoženia sumy 2.288,30 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu – rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, LL. M sp. zn. R 6/2024 zo dňa 05. 02. 2024, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 10. 02. 2024 (ďalej len „exekučný titul“).

17. Návrhom na zastavenie exekúcie povinní žiadali o zastavenie exekúcie z dôvodu zániku vymáhanej pohľadávky, keďže medzi nimi a oprávneným došlo k uzavretiu dohody o novácii záväzku podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej si strany zmenili vzájomné práva a povinnosti tak, že dlžníci boli povinní uhradiť sumu 10.876,82 Eur v dvoch splátkach, a to 1. splátku v sume 5.438,41 Eur do 21. 02. 2024 a 2. splátku v sume 5.438,41 Eur do 01. 03. 2024, pričom povinní celý nárok vo výške podľa dohody s oprávneným uhradili riadne a včas. Povinní ako dôkazy predložili: Uznesenie Rozhodcu zo dňa 04. 01. 2024, Vlákno e-mailovej komunikácie od 06. 02. 2024 do 01. 03. 2024, výpisy z bankového účtu a 3 x List Rozhodcu zo dňa 05. 03. 2024.

18. Oprávnený rozporoval zánik záväzku. Trval na tom, že pre uzatvorenie dohody o novácii sa vyžaduje písomná forma, pričom má za to, že mailovú komunikáciu nemožno považovať za dodržanie písomnej formy dohody. K uzatvoreniu dohody o privatívnej novácii medzi oprávneným a povinnými nikdy nedošlo. Oprávnený sa s povinnými nedohodol ani na odpustení záväzku vo zvyšnej časti a ani sa nevzdal svojho práva v danom rozsahu. Súčasne poukázal na to, že ak by sa zmluvné strany skutočne dohodli na uzatvorení dohody o nahradení záväzku, takúto dohodu by za povinného ako aj za oprávneného museli podpísať osoby, ktoré sú oprávnené konať v mene obchodných spoločností navonok, a teda konateľ povinného 1 a konateľ oprávneného. Pokiaľ by takáto dohoda bola uzatvorená v písomnej forme a namiesto konateľov by tieto podpísali ich zamestnanci, rovnako by nešlo o platný právny úkon a takáto dohoda by nebola spôsobilá vyvolať právne následky tak, ako ich nie je spôsobilá vyvolať ani povinnými predložená mailová komunikácia.

19. Napadnutým uznesením vyššia súdna úradníčka návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietla ako nedôvodný, keď konštatovala, že ku dňu začatia exekúcie si povinní povinnosť uvedenú v exekučnom titule nespĺnili. Exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Z predloženej emailovej komunikácie zistila, že povinní uhradili v prospech oprávneného sumu v celkovej výške 2.729,81 Eur. Z obsahu spisu a predložených listinných dôkazov mala tak za to, že povinní si splnili záväzok sčasti. Skutočnosť, že povinní si splnili záväzok sčasti však ešte neznamená, že pôvodný záväzok zanikol. Podľa ustanovenia § 570 ods. 2 Občianskeho zákonníka „Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí ak sa nahrádza premlčaný záväzok.“ Povinní tak podľa názoru vyššej súdnej úradníčky nepreukázali žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu. Voči uzneseniu podali povinní sťažnosť, pričom opätovne namietali zánik vymáhanej pohľadávky v dôsledku dohody o novácii, pričom povinnosti vyplývajúce z tejto dohody si povinní splnili.

20. V nadväznosti na podanú sťažnosť povinných, po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu a relevantnou právnou úpravou, musí súd prvej inštancie konštatovať, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis

alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyššia súdna úradníčka nesprávne právne posúdila otázku zániku vymáhanej pohľadávky. Vykonaným dokazovaním totiž sťažnostný súd dospel k záveru, že medzi oprávneným a povinnými došlo k uzatvoreniu písomnej dohody, ktorou sa oprávnený vzdal časti svojho nároku judikovaného exekučným titulom s tým, že povinní svoj záväzok v zmysle tejto dohody splnili riadne a včas.

21. Sťažnostný súd nepovažoval v konaní za sporné, že vymáhaný nárok je obchodnoprávnym nárokom vyplývajúcim z Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 20812023 uzatvorenej dňa 25. 07. 2023 medzi oprávneným a povinnými s tým, že oprávnený v danom prípade vystupoval ako splnomocnenec za veriteľa Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť, s miestom podnikania H. I. J. XXX/XX, XXX XX E. K., IČO: 52 427 439, pričom podľa predloženého plnomocenstva zo dňa 20. 07. 2023 bol splnomocnený na všetky úkony spojené so správou a vymáhaním pohľadávok splnomocniteľa voči jeho dlžníkom, najmä avšak nielen uzatváranie dohôd o urovaní, dohôd o novácii záväzku, spísanie a uzatváranie splátkových kalendárov, atď. Vymáhaný nárok v tejto exekúcii predstavuje nárok oprávneného podľa článku 1.4. Dohody o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 25. 07. 2023, t.j. náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky veriteľa, a má obchodnoprávny charakter. Tiež nebolo sporné, že rozhodcovské konanie v spore medzi oprávneným a povinnými bolo začaté dňa 03. 01. 2024 s tým, že exekučný titul bol vydaný dňa 05. 02. 2024, pričom právoplatnosť nadobudol dňa 06. 02. 2024 a vykonateľnosť dňa 10. 02. 2024.

22. Ďalej nebolo sporné, že povinní boli zo strany oprávneného dňa 05. 02. 2024 (v deň vydania exekučného titulu) elektronicky (e-mailom) kontaktovaní a boli vyzvaní na úhradu záväzku voči veriteľovi Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť vo výške dlžnej istiny 4.866,20 Eur. Súčasne oprávnený uviedol, že v prípade úhrady záväzku vo vzťahu k veriteľovi Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť je naklonený k zníženiu jeho záväzku, ktorý vyplýva z porušenej dohody. Dňa 07. 02. 2024 oprávnený prostredníctvom povereného zamestnanca (Bc. Andrea Polgárová) informoval povinných o vydaní právoplatného rozsudku s tým, že predložil povinným návrh v prípade úhrady záväzku do 3 dní v nasledovnom znení: „1. vo veci žalobcu Tomi Ronald RONSTAV stavebná spoločnosť - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 4.866,20 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 1.043,51 Eur /v prípade, že by úhrada bola na našom účte 10. 02. 2024/. Z tejto sumy by sme Vám vedeli odpustiť 80% - t.j. uhradili by ste úroky vo výške 208,70 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,2% vo výške 3.385,61 Eur /v prípade, že by úhrada bola na našom účte 10. 02. 2024/. Z tejto sumy by sme Vám vedeli odpustiť 40% - t.j. uhradili by ste zmluvnú pokutu vo výške 2.031,37 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 883,65 Eur, ak by ste ich uhradili do 10. 02. 2024 - vedeli by sme Vám odpustiť 25% - t.j. uhradili by ste 662,74 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 378 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80 Eur, tu by sme Vám odpustili 100%. - žalovaní sú povinní zaplatiť trovy konania v časti poplatku za žalobnú odpoveď vo výške 378 Eur, tu by sme Vám odpustili 100%. 2. vo veci žalobcu PATRIOT GROUP, s. r. o. - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 2.288,30 Eur - tu by sme Vám vedeli odpustiť 30% - t.j. uhradili by ste 1.601,81 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 12,5% ročne odo dňa 01. 09. 2023 do zaplatenia, tu by sme Vám vedeli odpustiť 100% - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 627,20 Eur, tu by sme Vám vedeli odpustiť 25%, t.j. uhradili by ste 470,40 Eur - žalovaní sú povinní uhradiť trovy konania vo výške 657,60 Eur - žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi trovy konania v časti poplatku za žalobnú odpoveď vo výške 657,60 Eur, tu by sme Vám odpustili 100%.“ V zmysle návrhu dlžná suma spolu predstavovala sumu 10.876,82 Eur. Povinní uplatnili protinávrh, s ktorým oprávnený nesúhlasil. Následne, povinní e-mailom zo dňa 13. 02. 2024 vo vzťahu k pôvodnému návrhu požiadali o zváženie splátkového kalendáru, na čo oprávnený reagoval e-mailom zo dňa 14. 02. 2024, keď uviedol, že na základe telefonátu bolo záväzne dohodnuté nasledovné: „sumu 10.876,82 Eur prosíme uhradiť v dvoch splátkach: 1. splátku /polovicu z celej sumy - t.j. 5.438,41 Eur/ prosíme uhradiť do 21. 02. 2024 (s tým, že 21. 02. 2024 už bude pripísaná na našom účte) 2. splátku /zvyšnú časť, t.j. 5.438,41 Eur/ prosíme uhradiť do 01. 03. 2024 (s tým, že 01. 03. 2024 už bude pripísaná na našom účte). Touto úhradou budeme považovať záväzok za uhradený. Prosím napíšte mi konečné stanovisko Vášho klienta, aby sme predišli prípadnej exekúcii.“ E-mailovou správou zo dňa 16. 02. 2025 povinní vyjadrili súhlasné stanovisko s navrhovaným postupom s tým, že uviedli, že majú za to, že úhradou dochádza k zániku všetkých nárokov vyplývajúcich z rozhodcovských rozsudkov. E-mailovou správou zo dňa 16. 02. 2025 oprávnený potvrdil, že dohodnutými dvoma úhradami (riadne

a včas) dôjde k zániku nárokov podľa dohody. Následne, e-mailovými správami zo dňa 20. 02. 2025 a zo dňa 01. 03. 2025 oprávnený potvrdil prijatie prvej a druhej splátky. Vykonanie jednotlivých splátok bolo preukázané aj exekučnému súdu. Ďalej povinní poukázali na oznámenie JUDr. Milana Vojteka, LL.M., rozhodcu, adresované Československej obchodnej banke a.s. zo dňa 05. 03. 2024, vo veci rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. R 6/2024, v ktorom bol vydaný exekučný titul v tejto veci, ktorým rozhodca žiadal banku o zrušenie blokácie účtu, keď „podľa oznámenia žalobcu, žalovaní zaplatili nárok priznaný v rozhodcovskom rozsudku. Týmto bola splnená podmienka uvedená vo výroku nariadeného predbežného opatrenia čím došlo ex lege k zániku samotného predbežného opatrenia.“

23. Na podklade takto zisteného skutkového stavu sťažnostný súd na rozdiel od vyššej súdnej úradníčky dospel k záveru, že medzi oprávneným a povinnými došlo dňa 16. 02. 2024 k uzatvoreniu dohody, ktorou sa zmenil obsah záväzku judikovaného aj predloženým exekučným titulom, a to dohody o vzdaní sa práva resp. o odpustení dlhu podľa § 574 Občianskeho zákonníka, keď z predloženej mailovej komunikácie jednoznačne vyplýva, že oprávnený (konajúc prostredníctvom povereného zamestnanca) sa vzdal časti judikovaných nárokov s tým, že celková dlžná istina, ktorú mali povinní uhradiť jednak veriteľovi Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť a tiež oprávnenému, bola medzi účastníkmi dohody ustálená spolu na sumu 10.876,82 Eur, ktorú povinní uhradili riadne a včas tak, ako to vyplývalo z dohody, ktorá bola výsledkom mailovej komunikácie. Pokiaľ povinní mali za to, že medzi nimi a oprávneným došlo k uzatvoreniu dohody o privatívnej novácii záväzku, musí súd prvej inštancie konštatovať, že pre uzatvorenie tejto dohody je nevyhnutné, aby z jej obsahu jasne a zrozumiteľne vyplývalo, že pôvodný záväzok sa nahrádza novým, čo však z predloženej e-mailovej komunikácie nebolo zrejmé.

24. Možno uviesť, že Občiansky zákonník pripúšťa zánik záväzku aj na základe dohody jeho účastníkov, dohoda strán spôsobujúca zánik záväzku môže mať rôzny rozsah. Niektoré z týchto typov zmlúv sú typické a sú výslovne upravené v zákone. V ustanoveniach § 570 až 574 Občianskeho zákonníka sú upravené tri typy dohôd, ktoré vedú k zániku záväzku, a to dohoda o nahradení doterajšieho záväzku novým záväzkom podľa § 570 Občianskeho zákonníka, dohoda o zrušení záväzku bez jeho nahradenia novým záväzkom podľa § 572 ods. 3 Občianskeho zákonníka a dohoda o vzdaní sa práva alebo odpustenie dlhu podľa § 574 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník okrem uvedených dohôd upravuje podobné inštitúty, a to dohodu o urovaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka a dohodu o započítaní podľa § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vo všetkých prípadoch má dohoda za následok zánik pôvodného záväzku. Povinnými opísaná dohoda medzi nimi a oprávneným napĺňa podľa názoru súdu prvej inštancie pojmové znaky práve dohody o vzdaní sa práva alebo o odpustení dlhu podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď z jej obsahu jednoznačne vyplýva, že oprávnený konajúc v mene svojom i v mene splnomocniteľa povinným odpustil časť judikovaných nárokov a povinní s touto dohodou vyjadrili súhlas, pričom dohoda bola uzatvorená v písomnej podobe, čím boli splnené obsahové i formálne náležitosti vyžadované zákonom pre platnosť tohto právneho úkonu.

25. Pokiaľ ide o písomnú formu tejto dohody, ktorú pre jej platnosť vyžaduje § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sťažnostný súd má za to, že táto bola dodržaná, hoci to oprávnený rozporoval. V tomto smere totiž sťažnostný súd v zhode s povinnými poukazuje na § 40 ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje, že „Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila.“ Ak oprávnený uvádzal, že pre platné vykonanie úkonu pomocou elektronických prostriedkov je nevyhnutné použiť tzv. zaručený elektronický podpis, uvedené nemá oporu práve v citovanom § 40 ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník totiž upravuje rôzne podoby elektronického právneho úkonu, pričom v prípade elektronického právneho úkonu opatreného zaručeným elektronickým podpisom sa jedná práve o jednu z osobitných foriem elektronického právneho úkonu, nie však jedinú. Inak povedané, aj elektronický právny úkon, ktorý nie je opatrený zaručeným elektronickým podpisom, sa môže považovať za platný písomný právny úkon. V zmysle citovaného ustanovenia sa tak elektronický právny úkon považuje za urobený v písomnej forme, ak sú splnené dve podmienky: a) musí ísť o prostriedky, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a b) musí byť identifikovateľná osoba, ktorá takýmto spôsobom právny úkon urobila, pričom sťažnostný súd má za to, že predložená e-mailová komunikácia obe tieto podmienky spĺňa. Z predloženej e-mailovej komunikácie totiž jednoznačne vyplýva obsah právneho úkonu, teda obsah dohody medzi oprávneným a povinnými, keď je tu zachytená oferta zo strany oprávneného ako veriteľa a splnomocnenca druhého veriteľa (e-mailová správa zo dňa 07. 02. 2024 o 13:08 hod.

v spojení s e-mailovou správou zo dňa 14. 02. 2024 o 13:28 hod.), ako aj akceptácia dohody zo strany povinných ako dlžníkov (e-mailová správa zo dňa 16. 02. 2024 o 11:31 hod.), ktorou akceptáciou došlo k zavŕšeniu procesu uzatvorenia predmetnej dohody. Taktiež, každá e-mailová správa obsahuje presné a nezameniteľné označenie konajúcej osoby (odosielateľa), a teda osoby, ktorá právny úkon uskutočnila, čím bola splnená aj druhá podmienka vyjadrená v § 40 ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka. Za tohto stavu tak má sťažnostný súd jednoznačne za to, že bola dodržaná písomná forma dohody podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, hoci právny úkon nebol opatrený zaručeným elektronickým podpisom. O viazanosti oprávneného uzatvorenou dohodou o vzdaní sa časti nárokov svedčí i následné oznámenie rozhodcovi I. L. B., na základe ktorého došlo k zrušeniu blokácie účtov povinného 1/ a k zániku právnych účinkov predbežného opatrenia nariadeného v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul v tejto veci.

26. Pokiaľ ide o oprávnenie osôb, medzi ktorými prebiehala e-mailová komunikácia, uzatvoriť dotknutú dohodu o vzdaní sa práva a odpustení dlhu (teda konať za oprávneného a povinných), súd prvej inštancie poukazuje na to, že za dlžníkov (povinných) v danom prípade konal ich právny zástupca, ktorý ich zastupoval v rozhodcovskom konaní i v tomto exekučnom konaní. O jeho oprávnení konať v mene povinných tak súd nemal pochybnosti. Na strane veriteľa vystupoval oprávnený, ktorý tu konal vo svojom mene i v mene druhého veriteľa Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť, k čomu bol splnomocnený na základe plnomocenstva zo dňa 20. 07. 2023. Za oprávneného, ktorý je právnickou osobou, ďalej v danom prípade komunikoval zamestnanec (Bc. Andrea Polgárová, referent správy pohľadávok), pričom tu súd poukazuje na § 16 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého oprávneného ako podnikateľa (podnik) zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Inak povedané, aj keď z e-mailovej komunikácie výslovne nevyplýva oprávnenie F. G. H. uzatvárať v mene oprávneného akékoľvek dohody a právne úkony, čo oprávnený namietal, jej konaním je oprávnený viazaný práve s odkazom na § 16 Obchodného zákonníka. V tomto smere nemožno prehliadnuť skutočnosť, že e-mailová komunikácia začala práve zo strany oprávneného v nadväznosti na prebiehajúce rozhodcovské konania, pričom prvá správa bola zaslaná z e-mailovej adresy B., ktorá je e-mailovou adresou zverejnenou aj na webových stránkach oprávneného. Hoci teda komunikácia prebiehala na diaľku (elektronicky), zamestnanec oprávneného komunikoval zo zdroju, ktorý je fyzicky prítomný práve oprávnenému, keď komunikoval z elektronickej adresy patriacej oprávnenému. „Elektronický priestor, v rámci ktorého sa obchoduje (v tom najširšom slova zmysle) a ktorý evidentne patrí podnikateľovi (napr. bol ním vytvorený a je ním spravovaný), môže byť pripodobnený prevádzkarni podnikateľa vo fyzickom svete. Preto v prípade, ak ide o komunikáciu cez emailovú adresu zverejnenú na stránkach podnikateľa, ak ide o komunikáciu, ktorá nasleduje po objednávke v e-shope alebo je reakciou na emailovú správu, ktorá sa odlišuje od pôvodnej objednávky a sama predpokladá takýto spôsob reakcie, mala by byť tretia osoba chránená a podnikateľ by mal byť v zásade viazaný konaním takejto osoby (obsahom takej správy).“ (OVEČKOVÁ, O., (KOL.) Obchodný zákonník - komentár. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-8-4]. ASPI_ID KO513_a1991SK. Dostupné z: M.. ISSN 2336-517X.) Na strane povinných tak nemohli existovať dôvodné pochybnosti o tom, že komunikujú s osobou oprávnenou konať v mene oprávneného, pričom oprávnený sa v tomto konaní nebránil tým, že by mu bola Bc. Andrea Polgárová neznámou osobou resp. že by e-mailové adresy, z ktorých sa komunikovalo, nepatrili oprávnenému. Za tohto stavu potom povinní nemohli mať dôvodné pochybnosti ani o záväznosti uzatvorenej dohody, keď oprávnený ich utvrdil v tom, že vykonaním úhrady v sume 10.876,82 Eur je vysporiadaný ich záväzok voči veriteľovi Ronald Tomi RONSTAV stavebná spoločnosť ako aj záväzok voči oprávnenému. Dohoda o vzdaní sa práva a čiastočnom odpustení dlhu tak bola uzatvorená medzi osobami, ktorých konanie jednoznačne zaväzovalo dotknutých účastníkov tejto dohody.

27. Napokon, sťažnostný súd musí konštatovať, že pokiaľ oprávnený, napriek písomnej dohode a vyhláseniu, že nároky z rozhodcovských rozsudkov zanikli (čo potvrdzuje e-mailová komunikácia i napr. oznámenie JUDr. Milana Vojteka, LL.M. zo dňa 05. 03. 2024), uplatnil v exekúcii nárok vyplývajúci z jedného z týchto rozhodcovských rozsudkov, postupoval podľa názoru súdu prvej inštancie aj v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, keď povinných voviedol do omylu čo sa týka záväznosti a právnych následkov dohody, ktorá bola predmetom ich vzájomnej elektronickej komunikácie. Povinní vlastne mali za to, že uhradením sumy 10.876,82 Eur, ktorú aj zaplatili, ich dlh voči oprávnenému i druhému veriteľovi zanikol a že sa vyhnú exekúcii, čo sa však nestalo. V dôsledku uvedeného tak má sťažnostný súd za to, že oprávneným uplatnený nárok nemôže požívať právnu ochranu ani s odkazom na § 265 Obchodného zákonníka.

28. Uvedenými úvahami tak sťažnostný súd dospel k záveru o dôvodnosti návrhu povinných na zastavenie exekúcie, keď bolo preukázané, že vymáhaná pohľadávka zanikla v celom rozsahu čiastočne splnením a čiastočne v dôsledku dohody o vzdaní sa práva a odpustení dlhu podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá bola medzi účastníkmi konania platne uzatvorená dňa 16. 02. 2024, teda pred začatím exekučného konania, a preto sťažnostný súd napadnuté uznesenie postupom v zmysle § 250 ods. 2 CSP zmenil tak, že exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (výrok I. tohto uznesenia).

29. Pokiaľ ide o náhradu trov exekúcie, sťažnostný súd zrušil výrok II. napadnutého uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o trovách účastníkov v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie, z dôvodu, že zmenou napadnutého uznesenia a zastavením exekúcie v celom rozsahu nemožno rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky o trovách považovať za vecne správne. V dôsledku uvedeného a aj z dôvodu potreby zachovania dvojinštančnosti konania o trovách tak súd prvej inštancie nemohol inak ako postupom podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku vec v časti rozhodovania o trovách exekúcie (vrátane trov tohto sťažnostného konania) vrátiť vyššej súdnej úradníčke na nové rozhodnutie.

30. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v ďalšom priebehu konania tak bude rozhodnúť o náhrade trov exekúcie, a teda rozhodnúť, ktorému z účastníkov v dôsledku zastavenia exekúcie a vzhľadom na dôvody jej zastavenia patrí náhrada trov konania a prípadne v akej výške (vrátane trov tohto sťažnostného konania). Súčasne, vzhľadom na rozhodnutie o zastavení exekúcie, vyššia súdna úradníčka rozhodne aj o tom, ktorý z účastníkov bude hradiť trovy súdneho exekútora a v akej výške.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).